

ရွှေပြည်လိပ်စာလ

လုံ့မ

အာချစ်
လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

အသက်ဆက်နင်း :

အခန်း (၁)

"ကျီ"

တံခါးဖွင့်သံ ကျီခနဲကြားလိုက်ရချိန်မှာ ဇွဲမာန် ပြုန်းခနဲ အိပ်ရာထက်
က လူးလဲထရပ်လိုက်သည်။ နားထဲမှာ နာရီသံတစ်ချက်တီးသံက နားမ
ထောင်ပါဘဲ တိုးဝင်လာသည်။

ဒါ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ အိမ်ပြန်ချိန်လား။

"ဇွဲမာန် ရှင်ဘယ်မှာ လဲ"

အနားကပ်မေးလိုက်သောကြောင့် အရက်နံ့က နှာခေါင်းထဲ ထောင်း
ခနဲ တိုးဝင်လာသည်။ သူခပ်ခွာခွာရှောင်ကာ နောက်ဆုတ်လိုက်တော့
မျိုးသော်တာ မျက်ခုံးပင့်ကာ နှုတ်ခမ်းလေးမဲ့သွားသည်။

"ပါတီပွဲမို့ ဝိုင်နည်းနည်း သောက်လာတာပါ။ သော်တာတို့ မင်္ဂလာပွဲ
တုန်းက မိတ်ဆက်ပေးတဲ့ ကျော်ကျော်တို့ လင်မယားရဲ့ မင်္ဂလာနှစ်ပတ်
လည်အထိမ်းအမှတ်လေ"

"မ င်းမ ၊ အမြဲတမ်းအထိမ်းအမှတ်တွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု
အကြောင်းပြစရာရှိတာပဲမျိုး။ ငါ့ကို ဘာမှ ရှင်းမပြလည်း ရတယ်"

"ဪ အကျိုးအကြောင်း ပြောပြရုံပါ။ လင်ယောက်ျားကို
ကြောက်လို့ ပျာပျာသလဲ ဖြေရှင်းနေတယ်လို့ ထင်မသွားနဲ့ ဦး"

"ဘာ"

"မျိုးက ကြောက်လောက် လေးစားလောက်တဲ့ ယောက်ျားကို ယူထားတာမှ မဟုတ်တာ မာန်တက်သွားမှာ စိုးလို့ သတိပေးတာ"

"မျိုးသော်တာ မင်း"

မခံချိမခံသာ တိုက်ခိုက်ခံရတိုင်း ၊ အံ့ကြိတ်ကာ လက်သီးကိုဆုပ်ထားမိပြပင်။ ဒီထက်ပေါက်ကွဲလျှင် အပေါ်ထပ်က မျိုးသော်တာအစ်မ၊ မျိုးမာလာတို့ လင်မယားကြားပြီး ပြဿနာက အကျယ်ချဲ့ပိုကြီးသွားနိုင်သည် ။ သူလှည့်ထွက်လိုက်ချိန်မှာ မျိုးသော်တာက သူ့လက်ကိုဆောင့်ဆွဲ၏။

"စာဖတ်ခန်းထဲ သွားအိပ်ဦးမလို့ လား"

"အရက်နဲ့တထောင်းထောင်းထနေတဲ့ မိန်းမနဲ့ ငါအတူမအိပ်နိုင်ဘူး"

"နင့်ရဲ့ ဥပေက္ခာတွေက ငါ့ကိုစိတ်ကုန်စေတယ်ဆိုတာ နင်မသိဘူးလား ဇွဲမာန်"

"အဲဒါ ငါကဘာလုပ်ပေးရမှာ လဲ၊ မပြည့်စုံတဲ့ ဘဝကလာတဲ့ ကောင်ဆိုပြီး မင်းကိုကျိုးကျိုးနွံနွံပြုစုယုယနေရမှာ လား၊ အရက်မူးလာတဲ့ မိန်းမရဲ့ အန်ဖတ်ကိုကျိုးပြီး အဝတ်အစားလဲပေးမယ့်ယောက်ျားလို့ နင်ထင်နေလား"

"နင်ဒီဘဝကိုရောက်လာတာ ငါ့အဘိုးရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့်ဆိုတာ မမေ့နဲ့ ဇွဲမာန်"

"အဲဒီကျေးဇူးတရားတွေ အဖိခံပြီး မိန်းမကို ရှိခိုးဦးတင်ကိုးကွယ်နေမယ့်ကောင် မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ နင်သိထားပါ မျိုးသော်တာ ၊ ငါ့အပေါ်ကျေးဇူးရှိတာ မင်း မဟုတ်ဘူး ၊ မင်းအဘိုးပဲ၊ ဒီလိုလုပ်တာ မကျေနပ်လို့ မင်းအဘိုးကိုတိုင်ပြီး ကွာရှင်းချင်တယ်ဆိုရင် ဇွဲမာန်ဆိုတဲ့ ကောင်က အ

ချိန်မရွေးဘဲ ရှင်းပြီလား"

"တောက်"

မျိုးသော်တာ ခပ်ပြင်းပြင်းတောက်တစ်ချက်ခေါက်ကာ ဇွဲမာန်ကို စူးစိမ်းစွာ ကြည့်ပစ်လိုက်သည်။ ။ လက်ထပ်ပြီးသည့်အချိန်ကတည်းက ဒီနေ့ချိန်ထိ ဇွဲမာန် အပိုးမကျိုးခဲ့ပေ။ အဘိုးကျေးဇူးကြောင့် သူ့ဘဝအခြေအနေပြောင်းလဲခဲ့သည် ဆိုသော်လည်း ဇွဲမာန် မာန်မချခဲ့တာက သူမကို ခံရခက်စေခဲ့သည်။ ။

"သားဟိုဘက်အခန်းမှာ အိပ်နေတယ် မင်းလည်း အသံကိုနှိမ့်ပြီး အိပ်လိုက်ပါတော့ မျိုးသော်တာ၊ မင်းနဲ့ ငါ့ရဲ့ ပြဿနာကြားမှာ သား အမြဲတမ်း စိတ်ထိခိုက်ရတယ်"

"ဪ နင်ကရော သားအတွက် ဘယ်လောက်တွေးပေးတဲ့ကောင်မို့လို့ လဲ၊ သားကိုရော ဘယ်လောက်တောင်ဂရုစိုက်လို့ လဲ၊ ငါနဲ့ရတဲ့ ကလေးကို မွေးကတည်းက ကြင်ကြင်နာနာ ဘယ်နှခါထွေးပွေ့ယူယဖူးလို့ လဲ"

"ငါက မင်းလိုအားယားနေတဲ့ ကောင် မဟုတ်ဘူး ၊ မိုးလင်းက မိုးချုပ် မင်းအဘိုးခိုင်းထားတဲ့ ကုမ္ပဏီမှာ နားချိန်မမှန် စားချိန်မမှန် ကြိုးစားနေရတာ"

"အဲဒါက နင့်လောဘလေ"

"ဘာ"

"အဘိုးရဲ့ မျက်နှာသာပေးခံချင်လို့ အဘိုးပေးမယ့်အမွေတွေလိုချင်လို့ နင်ကုန်းရုန်း ပြီးကြိုးစားပြနေတာ ၊ မမယောက်ျားရမယ့်နေရာကိုပါ နင်လုယူထားတာ မဟုတ်ဘူး လား"

"ဟား"

စိတ်ပျက်ဖို့ ကောင်းတဲ့ မိန်းမလို့ စိတ်ထဲက ကျိန်ဆဲလိုက်မိသည် ။
မပြည့်စုံသည့်ကောင်ကို လင်တော်ထားရတာမို့ လေးစားစရာမလိုဘူးဆို
ပြီး ပြောနေတာပဲ မဟုတ်ဘူး လား။ သူကလည်း မဟုတ်မခံကောင်ပါ။
မာနနှင့်တင်းနေတတ်သူမို့ သူမတို့ တိုက်ခိုက်မှုတွေ ဂရုမစိုက်ခဲ့တာပင်။

"မင်းခဲအိုနေရာကို ငါကလုယူတယ်ဟုတ်လား မျိုးသော်တာ၊ မင်းခဲ
အို အသုံးမကျလို့ မင်းအဘိုးက ငါ့ကိုနေရာပေးလိုက်တာလေ၊ သူတို့ လ
င်မယားနှစ်ယောက်လုံး လောင်းကစားလုပ်ပြီး ကုမ္ပဏီငွေတွေသုံးဖြုန်း
ပစ်လိုက်လို့ ကုမ္ပဏီပျက်တော့မယ့်အချိန်မှာ မင်းအဘိုးက ငါ့ကိုတာဝန်
တွေလွှဲပေးခဲ့တာ ၊ အခု ငါ့ကြိုးစားမှုကြောင့်...."

"စင်ကာပူက အဘိုးက အဆက်အသွယ်ကောင်းတွေနဲ့
ငွေတွေထပ်ပြီး ရင်းနှီးမြှုပ်နှံပေးလို့ ဆိုတာ ထည့်ပြောဦးလေ"

ယောက်ျားရဲ့ အောင်မြင်မှုကို အကောင်းမြင်မပေးဘဲ ရှုတ်ချနေ
သောမိန်းမကို သူရဲရှာစွာပင် ကြည့်ပစ်လိုက်သည် ။ သူ့ကိုအထင်မကြီးနိုင်
တာ သူ့ရဲ့ ချို့တဲ့ ခဲ့သော အားနည်းချက်ကြောင့်ဆိုတာ သိနေတာမို့ သူ
မာနတို့ က ပိုပြီးလက်မခံနိုင်။

ဒီအားနည်းချက်ကြောင့် သူကဒီမိန်းမကို အမြဲတမ်း အရှုံးပေးနေရမှာ
လား။

"ငါ့အစွမ်းအစမရှိလို့ မင်းအထင်မကြီးနိုင်တာလား မျိုးသော်တာ၊ ငါ
ဆိုတဲ့ ကောင်ကလည်း မင်းအထင်ကြီးအောင် သက်သက်ကြိုးစားပြနေ
တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ငါ့အတွက် ငါ့အောင်မြင်အောင် ကြိုးစားနေတာ၊
အေး ငါ့ကြိုးစားနေသမျှ မင်းအတွက်တစ်ခုမှ မပါဘူးဆိုတာ မင်း
သိထားပါ"

"အမှီရှိလို့ မာန်တက်နေတာ သိတာပေါ့၊ ဇွဲမာန် ၊ ငါ့အဘိုးသာ ကယ် တင်မထားရင် နင်တို့ မိသားစု ထမင်းတောင်နပ်မှန်အောင်မစားရဘူး ငါသိတာပေါ့၊ ဒါကြောင့်လည်း ပြောပြတာ သူတောင်းစားထမင်းဝရင်"

"မျိုးသော်တာ"

ဒေါသနှင့်အတူ သူ့လက်ကမြှောက်ခနဲဖြစ်သွားပြီးမှ အဘိုးမျက်နှာ ကိုမြင်ယောင်ကာ စိတ်ကိုလျှော့ချလိုက်ရသည် ။ အဘိုးက သူ့မြေးတွေ ကို အရမ်းချစ်၏။ မိဘတွေမရှိတော့ဘူးဆိုပြီး အလိုလိုက်မြှောက်စားမှု တွေ ရှိခဲ့သည် ။ ဒါကြောင့်လည်း မျိုးသော်တာ၊ မျိုးမာလာတို့ ညီအစ်မနှစ်ယောက်က အဘိုးရဲ့ အလိုလိုက်မှုတွေကို အခွင့်ကောင်းယူပြီး အောက်ခြေလွတ်ချင်တိုင်းလွတ်ကာ မာန်မာနတွေ မိုးပေါ်ရောက်နေကြခြင်းဖြစ်သည် ။ ရည်းစားတွေထားကြ၊ အပျော်တွေကဲကြ၊ အဘိုးမနိုင်တော့သည့် မြေးတွေ ဖြစ်လာခဲ့ကြသည် ။

မျိုးမာလာ အခုလက်ရှိ ယောက်ျားနှင့်ခိုးရာလိုက်သွားသည့်အခါမှ မြေးတွေအကြောင်း သိသွားသောအဘိုးက ၊ သူ့ကုမ္ပဏီမှာ လုပ်နေသော ကိုယ့်ရဲ့ ရိုးသားကြိုးစားမှုကို သတိထားမိပြီး မြေးအငယ်မ မျိုးသော်တာ နှင့်ကိုယ့်ကို လက်ထပ်ပေးစားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ။

မပြည့်စုံသော သူ့အတွက် ရာထူးနှင့်ငွေက မက်မောစရာဖြစ်ကာ မျိုးသော်တာကို မချစ်သော်လည်း အောင့်ကာနမ်း၍ လက်ထပ်ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်၏။

"မှန်တာပြောတော့ အထိနာသွားတာလား"

"ဘာ"

အတွေးကြောင့် ငြိမ်သွားမိရာက မျိုးသော်တာ စကားကြောင့်ဆတ်ခဲ နဲ့ ခါသွားခဲ့ရသည်။ ။ မျိုးသော်တာက နှုတ်ခမ်းအစုံကို အမြင်ကတ်လောက်အောင်မဲ့လျက်

"နင်ရိုက်ချင်ရင် ရိုက် လိုက်လေ၊ ဒဏ်ရာတွေမှ အဘိုးကိုတိုင်လို့ ရမှာ ဆိုတော့ နင့်ဒေါသက ငါ့အတွက်တော့ အခွင့်အရေးပဲ"

"အေး :..... နင့်ကိုမရိုက်တာ အဘိုးကိုနင်တိုင်မှာ ကြောက်လို့ တော့ မဟုတ်ဘူး မျိုးသော်တာ၊ အဘိုးကိုလေးစားလို့ ပဲ၊ အဘိုးက အခုအထိ နင်တို့ ညီအစ်မအတွက် အလုပ်လုပ်နေတုန်း၊ နင်တို့ ညီအစ်မကို စိတ်မချလို့ စင်ကာပူကနေ သုံးလေးလ တစ်ခါ ၊ တစ်နှစ် နှစ်ခါသုံးခါ ပြန်လာတိုင်း ဒီပြဿနာတွေသိပြီး စိတ်ဆင်းရဲမှာ စိုးရိမ်တာ နားလည်လား၊ နင်တို့ကသာ အဘိုးရဲ့ ကျေးဇူးတရားတွေ မေတ္တာတရားတွေကို နားမလည်ကြတာ"

"နားမလည်လို့ ငါတို့ က အဘိုးကို ဘာတွေစော်ကားနေလို့ လဲ၊ အဘိုးစိတ်တိုင်းကျ အဘိုးပေးစားတဲ့ ယောက်ျားကိုပါ ယူထားတာပဲလေ၊ ငါ့အလိုဆန္ဒအတိုင်းဆို သူတောင်းစားသာသာ နင့်လိုယောက်ျားကို စိတ်ကူးတောင် မယဉ်ဘူးသိလား၊ အိမ်ပေါ်တင်ထားဖို့ မပြောနဲ့ အိမ်ရိပ်လည်း အနင်းမခံဘူး၊ ရှင်းရှင်းပြောမယ် ထဘီလျှော်ခိုင်းဖို့ တောင် မသတိဘူး"

"တောက်"

စကားပြောတိုင်း အနိုင်ရလိုစိတ်နှင့် မိုက်မိုက်ရိုင်းရိုင်းအောက်တန်းကျကျ ပြောတတ်သော မျိုးသော်တာကို သူ့အရမ်းရွံ့မုန်းသွားခဲ့သည်။ ။ ဆက်ပြောနေလို့ ဒီထက်မိုက်ရိုင်းတာတွေပါလာလျှင် သူဒီထက်ပိုပြီးသည်းခံနိုင်မှာ မဟုတ်တော့။

တံခါးပေါက်ကို နောက်ပြန်ဆောင့်ကန်ပိတ်ထားခဲ့လျက် သူထွက်
လာခဲ့သည်။ ။ အေးဆေးဆိတ်ငြိမ်သော စာဖတ်ခန်းက သူ့အတွက်နိဗ္ဗာန်
ဘုံပါပဲ။ စာဖတ်ခန်းထဲမှာ နှစ်ယောက်ထိုင်ဆိုဖာခုံရှည်ရှိသည်။ ။ ဒါကသူ
ရဲ့ အိပ်ရာပဲ ဖြစ်၏။

မျိုးတော်တာနှင့် ဝေးသထက်ဝေးဖို့ ဆိုလျှင်....။

★

အခန်း (၂)

"နင်တို့ လင်မယားတွေ ညကစကားများကြသေးတယ်မဟုတ်လား မျိုး၊ နင် အိမ်ပြန်နောက်ကျတာက ပြဿနာအစ မဟုတ်လား"

မျိုးမာလာ မေးတာကို မျိုးသော်တာ နှုတ်ခမ်းကိုမဲ့၍ ခေါင်းညိတ်ပြု၏။ သူကတော့ မသိချင်ယောင်ဆောင်ကာ ကော်ဖီကိုပဲ ငုံ့သောက်နေလိုက်သည် ။

"ထုံးစံအတိုင်းပေါ့ မမရယ် အပေါင်းအသင်းနဲ့ ပါတီတက်တာ၊ ကလပ်သွားတာ ဒီဘက်ခေတ်မှာ ရိုးနေပြီ လူရိုးမင်းသားခေါင်းဆောင်းထားတဲ့ သူတွေပဲ ပြဿနာရှာနေတာ"

"မင်းကလည်း ကွယ်၊ ညီမလေးက မော်ဒယ်လုပ်ချင်နေတာ အပေါင်းအသင်းပေါ့မှာ ပဲ၊ အထက်တန်းလွှာတွေအတွက် ပါတီတက်တာ၊ ကလပ်သွားတာ ဆန်းတဲ့ အလုပ်မှ မဟုတ်ဘဲ၊ အဆင့်အတန်းမြင့်မြင့်နေတတ်တဲ့ သူတွေအတွက်က"

"သူအိမ်ထောင်သည် ပါ မမာလာ၊ အိမ်ထောင်သည် ဆိုတာ အိမ်ထောင်သည် လိုနေမှ ပေါ့၊ ငါးနှစ်အရွယ်သားတစ်ယောက်ရှိတဲ့ ကလေးအမေက မော်ဒယ်မင်းသမီးဖြစ်ချင်နေသတဲ့ လား၊ အဲဒီအလုပ်တွေ လုပ်မယ့်အချိန်တွေမှာ သားကိုဂရုစိုက်တာကမှ လုပ်သင့်တဲ့ အလုပ်ပါ၊ မိခင်တစ်ယောက်ရဲ့ ဝတ္တရားပါ ၊ သူ့မှာ မယားဝတ္တရား၊ မိခင်ဝတ္တရား ဘာကျေတာရှိလို့လဲ"

"မင်းက ဆင်းရဲတဲ့ နေရာကလာတဲ့ သူဆိုတော့ နိမ့်ပါးတဲ့ အတွေးပဲ
တွေးတတ်တာကိုး၊ မင်းတို့ အတန်းအစားက မိန်းမတွေကလက်ထပ်ပြီး
ရင် ကလေးမွေး၊ အိမ်ထောင်မှုထိန်းသိမ်း၊ ထမင်းချက်၊ အဝတ်လျှော်၊
ယောက်ျားဝေယျာဝစ္စလုပ်၊ ဒါမှ မယားဝတ္တရားကျေတယ်လို့ ထင်ကြ
တာမဟုတ်လား၊ ဒီမှာ ... တို့ အထက်တန်းလွှာအသိုက်အဝန်းမှာ တော့
ဒီလိုအောက်ခြေအလုပ်တွေကို ငွေပေးပြီးပဲ ခိုင်းကြတယ် နားလည်လား
"

"သားအတွက်က"

"နာနီတွေရှိတယ်လေ၊ လိုလေသေးမရှိ ပြုစုစောင့်ရှောက်ဖို့ အလုပ်
သမားဝန်ထမ်းတွေမှ တစ်ပုံကြီး၊ မွေးကတည်းက နှစ်နှစ်အရွယ်ထိ နပ်
စ်မခေါ်ထားခဲ့တယ် ၊ ဒါကိုမင်းက ဘာတွေမကျေနပ်မနပ်ဖြစ်နေတာလဲ
"

ညီမကို မဆုံးမဘဲ သူ့ကိုအပြစ်တင်နေတာမို့ သူ့အရမ်းကိုစိတ်ပျက်
သွားမိသည် ။ မင်းထွဋ်ကျော်ဆိုသည့်လူကလည်း မိန်းမအငြိုငြင်ခံရမှာ
စိုး၍ ဘာမှ ဝင်မပြောပေ။

အပြစ်တွေအများကြီးလုပ်ထားခဲ့သည့်သူမို့ မိန်းမကိုမလွန်ဆန်ရဲ ဖြ
စ်နေတာပါ။ သူကော်ဖီသောက်ချင်စိတ်မရှိဘဲ ထရပ်လိုက်တော့သားက
သူ့လက်ကိုဆွဲထားသည် ။

"ဖေကြီး ကော်ဖီကုန်အောင် မသောက်တော့ဘူးလား"

"အင်း မသောက်တော့ဘူး"

"သားကိုမုန့်ခွံကျွေးပါ ဖေဖေ"

"မင်းဘာသာ စားချင်စားကွာ၊ မစားချင်လည်း အလုပ်သမားတွေရှိ

တယ် သူတို့ ကိုခွဲခိုင်း"

ကလေးလက်ကိုခါထုတ်လျက် ဇွဲမာန်ထွက်သွားတော့ ဇွဲမျိုးမာန် လေးမျက်နှာငယ် ငိုမဲ့မဲ့လေးနှင့်ကျန်ခဲ့သည်။ ။

"ကြည့်ပါလား၊ သူကရော ဖအေဖြစ်ပြီး ကလေးအပေါ်ဘယ်လောက် တောင် ကြင်နာလို့လဲ"

"ညက ညီမလေးလည်း အဲဒါကိုပြောတာပေါ့ သူက ညီမလေးအပေါ် တင် မကြင်နာတာ မဟုတ်ဘူး ၊ သားအပေါ်လည်း မွေးကတည်းက ဖခင်ဝတ္တရားကျေတာ တစ်ခုမှ မရှိဘူး၊ အဘိုးဆီက မျက်နှာကောင်းရဖို့ အတွက် အလုပ်ကိုပဲကြိုးစားနေတာ"

"အမွေတွေက ညီမလေးနာမည်နဲ့ ရော သူနာမည်နဲ့ ရော လွှဲပေးမှာ ဆိုတော့ သူ့အတွက်မျှော်လင့်ချက်ကြီးဖြစ်နေတာလေ၊ ဒါမှ သူတစ်မိသားစုလုံး ဆင်းရဲတွင်းကလွတ်မှာ မဟုတ်လား၊ ဒီကောင်ကမှ ပိုင်းလုံးကောင်အစစ်"

"ကိုယ်ကတော့ လုံးဝမကျေနပ်ဘူး မာလာ"

မင်းထွဋ်ကျော် ဝင်ပြောလိုက်၍ ညီအစ်မနှစ်ယောက် မင်းထွဋ်ကျော် ဆီ အကြည့်ရောက်သွားကြသည်။ ။

"ကိုမင်းက ဘာကိုမကျေနပ်တာလဲ"

"ကိုယ်တို့ သုံးဖြုန်းခဲ့တာ ဘယ်လောက်များ လို့ အဘိုးက ကိုယ်တို့ လင်မယားကို မမွေ့မပေးတော့ဘူးပြောရတာလဲ၊ တကယ်ကုမ္ပဏီ တစ်ခုလုံး ဇွဲမာန်ကို ပေးမယ် ဆိုရင်တော့ ကိုယ်တို့ အပေါ် အဘိုးလုံးဝ မတရားတာဘဲ"

"အဲဒါတော့ အဘိုးဘက်ကနေ သော်တာလိုက်ပြောတာမဟုတ်ပါဘူး

၊ ကိုမင်းလုပ်လိုက်တာ ကုမ္ပဏီတောင်ပြုတ်လုနီးပါးပဲလေ အစက အရင်ဆုံးကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းတွေမှန်သမျှ အဘိုးက ကိုမင်းကို တာဝန်ပေးခဲ့တာ မဟုတ်လား၊ ကိုမင်းက လုပ်ပိုင်ခွင့်တွေကို အလွဲသုံးစားလုပ်ပြီး အရည်အချင်းရှိတဲ့ ဝန်ထမ်းတွေကို ဖြုတ်ပစ်တယ်၊ ကိုမင်းရဲ့ တစ်ဆွေလုံးတစ်မျိုးလုံးကို ကုမ္ပဏီမှာ ခန့်တယ်၊ ညီတွေ ညီမတွေကို ကားတစ်စီးစီဝယ်ပေးတယ်၊ လောင်းကစားကိုလည်း အကြီးအကျယ်လုပ်တယ်"

"ဒါကတော့ဟာ လောင်းကစားခိုင်းလုပ်တယ်ဆိုတာ ငါလူပျိုဘဝကတည်းက စီးပွားဖြစ်လုပ်လာတဲ့ လုပ်ငန်းပါ၊ အခု ကံမကောင်းတဲ့ အချိန်မို့ အရှုံးပေါ်သွားတာ"

"ပေါ်တဲ့ အရှုံးကလည်း ကုမ္ပဏီတောင်ပြုတ်တော့မလို့ လေ၊ ပေးသင့်တဲ့ အမွေထက်တောင် ကျော်သွားလို့ အဘိုးစိတ်ဆိုးတာလည်း အပြစ်မဟုတ်ဘူး၊ အခုချိန်ထိ အိမ်မှာ နေခိုင်းထားတာတော်သေးတယ်"

"သော်တာ ညီမလေး၊ နင့်ခဲအိုကို အဲလောက်ပြောနေရအောင် နင့်ယောက်ျားကရော ဘယ်လောက်ကောင်းတဲ့ ကောင်မို့လဲ၊ ခြေမဲ့လက်မဲ့နဲ့ ဒီဘဝကိုရောက်လာတာ သူပိုင်းလုံးလုပ်လို့ ပဲ၊ အဘိုးကို သူလိမ်လည်လှည့်ဖြားပြီး ချဉ်းကပ်ခဲ့တာ၊ အဲဒါကြောင့် အဘိုးက သူ့ကိုအဟုတ်မှတ်ပြီး ယုံကြည်သွားတာ"

ဒါကိုတော့ မျိုးသော်တာ မငြင်းနိုင်ပေ။ သူမနှင့်ချစ်သူတွေမဟုတ်ဘဲ လက်ထပ်ခဲ့တာမဟုတ်ပါလား။ ပစ္စည်းဥစ္စာမမက်မောဘဲ ဘယ်လိုလူက ကိုယ်မသိသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို လက်ထပ်ဖို့ အလွယ်တကူ လက်ခံမှာ တဲ့ လဲ။

အဘိုး အရှိန်အဝါ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေကြောင့် လက်ထပ်ခဲ့သူမို့ သူ့လိုယောက်ျားမျိုးကို သူမဘယ်လိုမှ အထင်ကြီးလို့ မရပါ။

"သူကောင်းတယ်လို့ ပြောနေတာမဟုတ်ပါဘူး မမ၊ သူဘယ်လိုလူလဲဆိုတာ ညီမလေးသိပါတယ်၊ ဒါကြောင့်လည်း သူ့ကိုအထင်ကြီးလို့ မရတာ၊ ပိုပြီးဆိုးတာက သူ့ဘဝကို ဒီလိုပြောင်းလဲပေးလိုက်တဲ့ ကျေးဇူးရှင်ရဲ့ မြေးကိုကြင်နာရမှန်း၊ ကျိုးနွံရမှန်းမသိတာဘဲ"

"မမြင်ဘူး၊ မှူးကိုမြစ်ထင်ပြီး မာန်တက်နေတာကိုး၊ သူ့ဘက်မှာ အဘိုးရှိနေတယ်လေ၊ အဘိုးက သူ့ကိုအလုံးစုံ ယုံကြည်ပြီး အပ်ထားတာကို အဟုတ်မှတ်သွားတာ ကိုမင်း မှားခဲ့တာလည်း မှားခဲ့တာပေါ့၊ အပြစ်ရှိရင်လည်း တစ်ခါနှစ်ခါကတော့ ခွင့်လွှတ်ပေးရမှာ ပဲ၊ အခုက သူ့လက်အောက်ငယ်သား လုပ်ခိုင်းထားတော့ သူမာန်တက်ချင်တိုင်း တက်လို့ ရနေတာပေါ့"

"ကိုလည်း အဲဒါကိုမခံချင်ဖြစ်တာ၊ ကိုယ့်လိုအဆင့်အတန်းမျိုးက ဒီလိုကောင်မျိုးရဲ့ အုပ်ချုပ်မှုအောက်မှာ နေစရာလား"

"မနေနိုင်ရင် အိမ်ကပါတစ်ခါတည်းထွက်သွားလို့ အဘိုးက ပြောထားတယ်မဟုတ်လား"

"ကျွတ် အဲဒါကြောင့်မို့ပေါ့ကွာ"

မင်းထွဋ်ကျော် အံ့ကြိတ်ပြောပုံက မခံချိမခံသာ ဖြစ်နေပုံရသည် ။ အဘိုးကြောင့် မလူးသာမလွန့်သာ အခြေအနေဖြစ်နေရတာပါ။ ကိုယ့်အပြစ်နဲ့ ကိုယ်ပဲမဟုတ်လား။ အမှားအကြီးကြီး ကျူးလွန်ထားမိတာမို့ အဘိုးစကားကို မနာခံလို့ မဖြစ်ပေ။

သွားတော့ဆိုလျှင် ပြေးစရာမြေမှ မရှိတာ။ ဒါကြောင့်မို့လည်း ဘာမှ မဟုတ်သည့်ကောင်နှင့် အောင့်သက်သက်အတူနေနေရတာ စိတ်ဆန္ဒအတိုင်းဆိုလျှင်တော့။

အခန်း (၃)

"စိတ်ကိုလွှတ်ပြီး ကလေးကို အဲဒီအတိုင်းထားခဲ့လားကွာ၊ နည်းနည်းပါးပါးဖြစ်ဖြစ် ကလေးကို ဖြေသိမ့်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး "

"သူတို့ ရှေ့မှာ ငါဘာမှ မလုပ်ပြချင်ဘူးအောင်ထွေး၊ သားအပေါ် ငါ တမင်စိမ်းပြနေတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ သူတို့ ဂရုစိုက်မပေးတဲ့ ကလေးကို ငါကဂရုတစိုက် ကြင်နာပြန်ရင်လည်း အဘိုးစိတ်ကြိုက်လုပ်ပြနေတယ် လို့ ထင်ဦးမှာ ၊ ငါဘာလုပ်လုပ် အဘိုးယုံကြည်အောင်၊ အဘိုးဆီက အမွေတွေရအောင် ဖားယားစွမ်းဆောင်နေတယ်လို့ ပဲ စွပ်စွဲနေတာ "

"အေးကွာ၊ မင်းတို့ လူကြီးတွေ အဲလိုပြိုင်နေတာနဲ့ ကြားထဲက ကလေးက ဘယ်သူ့ဆီကမှ နွေးထွေးမှုမရဘဲ သနားစရာကောင်းပါတယ် "

အောင်ထွေးပြောမှ သားကိုပိုပြီး သနားမိသော်လည်း မာနတို့ က ကိုယ့်ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းမှာ ပင် တင်းခံနေသည် ။ ကိုယ့်ကိုအထင်မကြီးနိုင်သော မိန်းမ ၊ အထင်မကြီးနိုင်သော အသိုက်အဝန်းကြားမှာ မာနတစ်ခုသာမရှိဘူးဆိုလျှင် အရည်ပျော်အရှုံးပေးနေရမှာ ပင်။ ဘဝကို သိမ်ငယ်မှုတွေနှင့် ဖြတ်သန်းရင်း၊ သူတို့ ရဲ့ ကျေးကျွန်အဖြစ်နှင့် တစ်သက်လုံးနေရမှာ ပါ။

ဒါကြောင့်မို့ ဒီလိုဘဝမျိုးရောက်မှာ စိုး၍ သူ့အလုပ်ကိုပဲ အာရုံစိုက်ကြိုးစားခဲ့သည် ။ သူများ ထက်တိုးတက်အောင်မြင်ဖို့ ဆန္ဒတွေပဲရှိခဲ့၏။

ဒါကြောင့်မို့လည်း အဘိုးယုံကြည်ကိုးစားမှုကို ခံရသည် ။ ဂုဏ်ယူချီးမြှောက်မှုများ နှင့် အားပေးမှုကို ခံရ၏။ သူ့အမွေတွေကို မက်မောနေခြင်းမဟုတ်။ မျိုးသော်တာတို့ ညီအစ်မရဲ့ နှိမ့်ချစွာ ဆက်ဆံခံရခြင်းက လွတ်မြောက်အောင် ရုန်းထွက်နေခြင်းပင်။

"ဇွဲမာန်"

"ဟင် အောင်ထွေး"

"မျိုးသော်တာတို့ အကြောင်းပဲ တွေးနေတာ မဟုတ်လား"

"အခြေအနေမတူတဲ့ အိမ်ထောင်ရေးဟာ ဒီလောက်ထိ ဆိုးဝါးမယ်လို့ မထင်ခဲ့ပါဘူး၊ မျိုးသော်တာက ငါ့ကိုကျေးကျွန်အဆင့်လောက်ထားချင်တာ၊ သူတို့ ဘယ်လိုပဲဆက်ဆံဆက်ဆံ၊ ငါကမျက်နှာလိုအားရနဲ့ ခြေဆုပ်လက်နယ်လုပ်ပေးရမယ့် ပုံစံမျိုး"

"ငွေကြေးချမ်းသာတဲ့ သူရဲ့ မာန်ပေါ့ကွာ၊ အခြေအနေတူချင်းလက်ထပ်ထားရင်တော့ ဒီလိုကိစ္စမျိုးက ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး ၊ မင်းအနေအထားနဲ့ က သူတို့ အတွက်တော့ အထင်သေးစရာဖြစ်နေတယ်လေ၊ မင်းဘဝက ဟိုးအောက်ခြေလူတန်းစား၊ သူတို့ အဘိုးကုမ္ပဏီမှာ စအလုပ်ဝင်တော့၊ ဆယ်တန်းအောင်တဲ့ အောင်လက်မှတ်တောင်မပါလို့ သန့်ရှင်းရေး ဗာဟီရအလုပ်နဲ့ ဝင်ခဲ့ရတာမဟုတ်လား၊ မင်းရဲ့ သွက်လက်ဖျတ်လတ်မှု၊ မခိုမကပ်အလုပ်ကြိုးစားမှုတွေကြောင့် သတိထားမိသွားတဲ့ ငါ့ဦးလေးမန်နေဂျာရဲ့ ထောက်ခံမှုတွေနဲ့ အဘိုးကရာထူးတစ်ဆင့်ချင်း တိုးပေးခဲ့တာ"

"ဟုတ်တယ်၊ မင်းဦးလေးရဲ့ ကျေးဇူးကို ငါမမေ့ပါဘူး၊ အခုစင်ကာပူမှာ အဘိုးနဲ့ အတူ ရုံးထိုင်နေတာကို ငါနှစ်တိုင်းကန်တော့ဖြစ်တယ်၊ အဘိုးနားမှာ မင်းဦးလေးရှိနေတဲ့ အတွက် ငါ့အတွက်အားတွေဖြစ်နေခဲ့

တာ၊ ဒီခေတ်မှာ အမှန်ကိုအမှန်အတိုင်း အကောင်းကိုအကောင်းအတိုင်း မြင်ပေးတတ်တဲ့ လူက ခပ်ရှားရှား မဟုတ်လား။"

တကယ်ပင် အောင်ထွေးဦးလေး ဦးမြင့်ဇော်ရဲ့ ကျေးဇူးတွေက သူ့အပေါ် ကြီးမားလှသည် ။ သူ့ရဲ့ ကြိုးစားမှုတွေကို အဘိုးသိအောင် ပြောပေးခဲ့သူ မဟုတ်ပါလား၊ မျိုးမာလာယောက်ျား မင်းထွဋ်ကျော် လုပ်ရပ်တွေကိုလည်း ဦးမြင့်ဇော်ပြောပြခဲ့တာကြောင့် အဘိုးသိသွားခဲ့တာပင်။ စင်ကာပူရုံးချုပ်မှာ အနေများ သော အဘိုးက မန်နေဂျာကောင်းမရှိလျှင် ဒီကိစ္စတွေ ဘာမှ သိမှာ မဟုတ်ပေ။

အောင်ထွေးက ခေါင်းညိတ်လျက်

"ငါ့ဦးလေးက အလုပ်ရှင်အပေါ်မှာ တကယ်ကိုသစ္စာရှိတဲ့ ဝန်ထမ်းပဲ၊ သူလည်း အဘိုးဆီမှာ အလုပ်ဝင်တော့ အောက်ခြေကစခဲ့တာ မင်းလိုမျိုးပေါ့၊ မိသားစုစီးပွားရေးအဆင်မပြေတော့ ဆယ်တန်းနဲ့ ကျောင်းထွက်လိုက်ပြီး အလုပ်လိုက်လျှောက်ရင်းနဲ့ အဘိုးကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်ဝင်ခဲ့တာ၊ ရိုးသားတယ်၊ ကြိုးစားတယ်၊ အဲဒီရလဒ်က အခု သူဌေးရဲ့ လူယုံတော်ဖြစ်သွားပြီ၊ အဘိုးနဲ့ အလုပ်အပေါ် သံယောဇဉ်ကြီးတာလည်း မပြောနဲ့၊ မိန်းမတောင်မယူပဲ လူပျိုကြီးလုပ်နေတယ်"

"အဘိုးကလည်း ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ပါတယ်၊ စင်ကာပူမှာ အိမ်ဝယ်ဖြစ်အောင်လို့ လိုတဲ့ ငွေတွေ အကုန်စိုက်ပေးတာတဲ့ ၊ အဲဒါကလည်း မိန်းမမရှိတော့ မင်းအတွက်ပဲ အမွေကျန်မယ်ထင်တယ်"

"ဟား... ဟား ဟုတ်တယ် ၊ ငါမိန်းမယူပြီးရင် အဲဒီမှာ သွားနေမှာ "

အောင်ထွေးနှင့်ဒီစကားတွေ ပြောဖြစ်ချိန်မှာ တော့ သူ့အနည်းငယ်ပြီးရယ်မိသေးသည် ။ အောင်ထွေးက ဒီကုမ္ပဏီမှာ ပဲ အလုပ်ဝင်ပြီး သူ့ဦးလေးကမိတ်ဆက်ကာ ရင်းနှီးအောင် လုပ်ပေးထားခဲ့ခြင်း

င်းဖြစ်သည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရင်ဖွင့်တိုင်ပင်ဖော်တော့ ရသေးတာပေါ့။

"မင်းတကယ် မိန်းမယူတော့မှာ လား"

"ငါလည်း မင်းကိုကြည့်ပြီး နည်းနည်းတော့လန့်နေတာကွ၊ ငါ့ချစ်သူ ကလည်း ငွေကြေးချမ်းသာတဲ့ အသိုက်အဝန်းထဲက ဖြစ်နေတယ်၊ မာန်လည်း ရှိတယ်၊ အလိုလိုက် ဦးစားပေးမှုကလည်း ခံချင်သေးတယ်၊ ပြောရင်ဆိုရင် အာဏာသံလေးကလည်း ပါချင်တယ်၊ လက်ထပ်ပြီးမှ မျိုးသော်တာလိုမျိုးပုံစံဆိုရင် ငါလည်း သွားပြီ"

"မင်းတို့ ကတော့ ငါ့လောက်ဆိုးမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ မင်းက ငါ့လောက် အဆင့်အတန်းနိမ့်တဲ့ ကောင်လည်း မဟုတ်ဘူး လေ၊ ပြီးတော့ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ယုံယုံကြည်ကြည်ချစ်ထားတဲ့ ချစ်သူတွေ၊ ချစ်သူဘဝကနေ လက်ထပ်မှာ ဖြစ်တဲ့ အတွက် နားလည်မှုတော့ ရှိကြမှာပဲ"

"အဲဒါတော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ မျိုးသော်တာလောက်ကတော့ ဆိုးမှာ မဟုတ်ဘူး ၊ မျိုးသော်တာကတော့ တကယ်ကိုလက်ဖျားခါတယ်၊ ယောက်ျားကို လေးစားရမှန်းမသိ၊ သူ့အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ နှစ်လသုံးလခရီးထွက်ချင်ရင်လည်း ထွက်သွားတာ၊ ရန်ကုန်မြို့ပေါ်မှာ တင် တစ်ပတ်ဆယ်ရက် အိမ်ပြန်လာချင်မှ လည်း လာတယ်၊ မော်ဒယ်လုပ်မှာ လိုလို မင်းသမီးလုပ်မှာ လိုလိုနဲ့ ယောက်ျားတွေနဲ့ လည်း တတွဲတွဲပဲ၊ ငါသာ မင်းနေရာမှာ ဆိုရင် အဲဒီမိန်းမကို သတ်ကောင်းသတ်ပစ်မိမလားပဲ၊ မင်းဘယ်လိုမှ မခံစားရဘူးလားဇွဲမာန်"

"ငါ့ချစ်တဲ့ မိန်းမ ဆိုရင်တော့ ခံစားချင်ခံစားရနိုင်တာပေါ့ကွာ၊ အချစ်စိတ်တွေ၊ သဝန်တိုစိတ်တွေ၊ ငါ့မိန်းမဆိုတဲ့ အသိစိတ်တွေနဲ့ လွတ်သွားမှာ အမှန်ပဲ၊ အခုတော့ သူ့ဘယ်လိုပဲဖြစ်နေနေ ဘာတွေပဲလုပ်

နေနေ ငါဘာမှ စိတ်မဝင်စားဘူး၊ မခံစားရဘူး၊ တစ်ခါတလေ သားရဲ့ အမေပါလားဆိုတဲ့ အသိစိတ်နဲ့ ကောင်းကောင်း မွန်မွန် ဆက်ဆံချင်ပေမယ့် သူ့ပါးစပ်ကထွက်လာတဲ့ နှိမ့်ချမှုတွေ၊ စော်ကားမှုတွေ၊ အထင်သေးမှုတွေကြောင့် ငါ့မာနတွေက ပိုပြီးပြင်းထန်လာရတယ်။ အိမ်အကူတွေပြင်ကျွေးတဲ့ ထမင်းကိုစား၊ အိမ်အကူတွေခင်းပေးတဲ့ အိပ်ရာမှာ အိပ်နေရတဲ့ ငါက သူ့ကိုဇနီးမယားအဖြစ် သတ်မှတ်ရမှာ လား"

"အဲဒီအာယာတတွေ ဘယ်တော့ပြီးဆုံးကြမှာ လဲ မင်းတို့ မာနချင်းပြိုင်နေကြတာ၊ ကြားထဲက ကလေးအရမ်းသနားစရာ ကောင်းမနေဘူးလား၊ မအေကမကြင်နာ ဖအေကသူစိမ်းဆန်နဲ့ သူ့မှာ စိတ်ဒဏ်ရာတွေ ရသွားနိုင်တယ်နော်"

အောင်ထွေး စိတ်မကောင်းဖြစ်နေတာထက် သူ့ရင်ထဲက ဝေဒနာက ပိုပါသည်။ ။ သားကိုမွေးကတည်းကနေ ဒီနေ့အထိ သားနှင့်တစ်ခန်းတည်းမှာ အတူတူမအိပ်ခဲ့ရဖူးပေ။ မွေးတော့ နာမှာ စိုးလို့ ဆိုပြီး ဗိုက်ခွဲမွေးသည်။ ။ ဆေးရုံကဆင်းသည့်အခါမှာ နာနီပါ လာပြီး ကလေးကျန်းမာရေးအတွက် အနီးကပ်စောင့်ရှောက်ဖို့ နပ်စ်မတစ်ယောက်ပါ နှစ်ချုပ်နှင့် လစာပေးပြီးခေါ်လာ၏။

ထိုသူတွေကပဲ မွေးကတည်းက သားနှင့်အတူအိပ်ရပြီး သူကတော့ သားနှင့်တွေ့ချင်သည့်အခါ ခဏတပန်းမျှသာ တွေ့ခွင့်ရသည်။ ။ မျိုးသော်တာလည်း ဘာထူးလဲ သားကို နို့လည်း မတိုက်တာမို့ မွေးပြီးတစ်ပတ်ကျော်မှာ ပင် သူမ သွားချင်ရာသွားသည်။ ။ နေချင်သလိုသာနေသည်။ ။ ညဘက်အိမ်ပြန်ချိန်မှာ လည်း သားမျက်နှာကိုကြည့်ချင်မှ ကြည့်၏။ ဒီလိုနွေးထွေးမှုမရှိသော မိသားစုဘဝကို သူစိတ်ပျက်မိတာ အမှန်။

"ငါဘာလုပ်ရမလဲ အောင်ထွေး၊ ဒီအိမ်ထောင်ရေးကို ငါအရမ်းစိတ်

ကုန်နေပြီကွာ၊ ဖြစ်နိုင်ရင် သားကိုခေါ်ပြီး ငါထွက်သွားချင်နေပြီ"

"မမိုက်မဲပါနဲ့၊ ဇွဲမာန်ရာ၊ ဒီကုမ္ပဏီက မင်းနဲ့ မျိုးသော်တာ နှစ်ယောက်နာမည်နဲ့ အဘိုးကလွှဲပေးထားတာဆို၊ မင်းထွက်သွားရင် မျိုးသော်တာ တစ်ယောက်တည်းရမှာ ပေါ့၊ မင်းမမက်မောဘူးဆိုရင်တောင် မင်းအပေါ်အရမ်းကောင်းတဲ့ အဘိုးမျက်နှာက ရှိသေးတယ်၊ သူ့မြေးအတွက် စိတ်ချချင်လို့ ကုမ္ပဏီကို မင်းနာမည်ပါ ထည့်ချုပ်ပေးထားတာ တခြားပိုင်ဆိုင်မှုတွေလည်း မင်းတို့ နှစ်ယောက်နာမည်နဲ့ ချည်းပဲ မဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် အခုနေတဲ့ အိမ်ကလည်း အဘိုးရဲ့ အမွေပဲ၊ မျိုးမာလာတို့ က နေသာနေနေတာ သူတို့ နဲ့ မဆိုင်တော့ဘူး၊ မျိုးသော်တာ မရှိရင် ငါပိုင်မယ်၊ ငါ မရှိရင် မျိုးသော်တာပိုင်မယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဘိုးကတော့ ငါတို့ နှစ်ယောက်လုံးကို ကွဲကွာစေချင်မှာ မဟုတ်ဘူး ၊ မျိုးသော်တာကို တခြားမတော်တရော်ကောင်တွေနဲ့ တွေ့မှာ စိုးလို့ ငါနဲ့ လက်ထပ်ပေးစားခဲ့တာ"

"အေး မင်းအဲဒီမျက်နှာကို ပြန်ကြည့်ရမယ်လေ၊ ကလေးတစ်ယောက်လည်း ရနေပြီ၊ အိမ်ထောင်ရေးကို အဆင်ပြေအောင်ပဲ ကြိုးစားကြည့်ပါ၊ တစ်ယောက်ကလျော့လိုက်ရင် အဆင်ပြေနိုင်ပါတယ်"

သူသက်ပြင်းတွေနှင့် လေးလံသွားခဲ့သည် ။ အောင်ထွေး ပခုံးကိုပုတ်ကာ

"မင်းထင်လား အောင်ထွေး မင်းငါ့နေရာမှာ နေကြည့်စမ်းပါ၊ ရှေ့မှာ ပေါ်တင်ကြီး နှိမ့်ချအထင်သေးနေတာ၊ အားနည်းချက်ကို ထုတ်ဖော်စော်ကားနေတာ၊ မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှုတ်ချနေတာ မင်းခံစားကြည့်စမ်းပါ အောင်ထွေးရာ၊ အဘိုးမျက်နှာ သားမျက်နှာကြောင့် ငါ့မာနတွေ အရမ်း

လျှော့ထားရတာပါ။ ညဘက်ဆို ပြန်လာချင်မှ လာတယ်။ ပြန်လာရင်
ယောက်ျားတစ်ယောက်ယောက်က လိုက်ပို့တယ်။ အမြဲတမ်းပါးစပ်က
အရက်နံ့ပါလာတယ်။ အဲလိုမိန်းမနဲ့ ငါဘယ်လိုအဆင်ပြေအောင်နေမလဲ
"

"အေး.... မင်းအစား ငါရင်မောပါတယ်။ ကိုယ်ချင်းလည်း စာပါတ
ယ်ကွာ၊ ကုမ္ပဏီ MD နေရာက တာဝန်ကြီးထမ်းဆောင်နေရပြီး အိမ်မှာ
စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်ရတာ၊ ဘယ်လောက်များ ပင်ပန်းလိုက်မလဲ"

"အဲဒါကြောင့် တစ်ခါတလေ အိမ်မပြန်ဖြစ်ဘဲ ကုမ္ပဏီမှာ ပဲ အိပ်လို
က်တာ၊ အိမ်ပြန်ရတာ ငရဲခန်းရောက်ရသလိုပဲ"

"ဒီနေ့ရော"

"မင်းအဖော်အဖြစ်နေပေးမယ်ဆိုရင် ကုမ္ပဏီမှာ ပဲ အိပ်လိုက်တော့မ
ယ်"

"မင်းကလုပ်ပြီ၊ ငါ့ချစ်သူနဲ့ ချိန်းထားတယ်ကွ၊ ချစ်သူစိတ်ကောက်ရ
င် ချော့ရတာလွယ်တာ မဟုတ်ဘူး ၊ လက်ဆောင်ပစ္စည်းဖိုးကပါသွား
ရော"

"အဲဒီလက်ဆောင်ပစ္စည်းဖိုး ငါပေးပါမယ်ကွာ ငါအိမ်မပြန်ချင်လို့ ပါ
"

"ဟာ... ရစ်ပြီကွာ ဇွဲမာန်ရာ"

အောင်ထွေး ဒီလိုပြောသော်လည်း အိမ်မပြန်တော့ဘူးဆိုတာ သူသိ
လိုက်သည် ။ အောင်ထွေးက ကုမ္ပဏီမှာ သူ့လက်အောက်ငယ်သား ဆို
သော်လည်း သူငယ်ချင်းလိုပဲ ပေါင်းသင်းဖြစ်သည် ။ ကျောင်းအတူတက်
ခဲ့သည့် ငယ်ပေါင်းမဟုတ်သော်လည်း ပွင့်လင်းစွာ ပေါင်းသင်းဖြစ်ခဲ့တာ

တော့ ဦးမြင့်ဇော်ကျေးဇူးကြောင့်ပင်။

သူ့အတွက်တခြားသူကပဲ အဖော်ဖြစ်နေပြီ။

*

အခန်း (၄)

"အဖော်မက်လိုက်တာ သမီးရယ်၊ ဈေးရောင်းတယ်ဆိုတာ တစ်ယောက်တည်းရောင်းတော့ ပိုကောင်းတာပေါ့၊ ကိုယ်များများ ရောင်းရရင် အမြတ်တောင်များများ ရဦးမယ်"

"ဪ အမေရယ်၊ ချိုချိုက သူ့ဘွားအကြီးကို လုပ်ကျွေးနေတာပါ။ ဈေးကလည်း အခုမှ စရောင်းခါစဆိုတော့ သိပ်မရောင်းတတ်သေးလို့ သမီးက သင်ပေးနေတာပါအမေရဲ့ ၊ ပန်းရောင်းတယ်ဆိုတာ အော်ဟစ်ပြီး ရောင်းတတ်ရုံနဲ့ မဖြစ်ဘူး၊ ပန်းရဲ့ အထာကို နားလည်မှု ကိုယ့်အတွက် အမြတ်ကျန်မှာ ၊ သမုဒ္ဒရာရေဆိုတာ တစ်ယောက်တည်း သောက်လို့ မကုန်ပါဘူး၊ သူများကိုကူညီတာ ကိုယ်တောင် ကုသိုလ်ရသေးတယ်"

ရုပ်ဆိုးအကျည်းတန်သလောက် စိတ်ရင်းစေတနာဖြူစင်သော သမီးရဲ့ စကားကြောင့် ဒေါ်ခင်နွဲ့ ပြုံးလိုက်မိသည် ။ သမီးက ဘဝအကျိုးပေးကြောင့် တချို့မိန်းကလေးတွေလောက် မလှပါ။ ပါးပေါ်မှာ မွေးရာပါအနာရွတ်လို အမှတ်လေးပါနေတာကြောင့် ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါမချောမွေ့ခြင်းဖြစ်သည် ။ အသားအရေလေးတော့ မအေတူမို့ ဝင်းဝါပြီး မန္တလေးသူလို့ ပင် ပြောရင်ယုံမည့်သူမရှိ။

မန္တလေးသူဆိုလျှင် အသားညိုရင်ညို မည်းရင်မည်း ဒီလိုပဲ သိထားကြတာ မဟုတ်လား၊ အမေက ရန်ကုန်သူမို့ မအေတူလိုက်တာ

က သမီးအတွက် တစ်မျိုးကံကောင်းသေးသည် ဟု ပြောရမည်။ သူ့အဖေကိုတူလျှင်တော့ အသားလည်း မည်း ၊ ရုပ်လည်း ဆိုးဖြစ်မှာ ။

"မေမေက ဘာပြုံးနေတာလဲ"

"ဪ ... အမေ့သမီးလေးက ရုပ်ဆိုးလေးဖြစ်နေပေမယ့် စိတ်ရင်းကောင်းလို့ အမေက ပြုံးမိတာပါ"

"ဟုတ်ပါ့ အမေရယ်၊ ဘာလို့ သမီးပါးပေါ်မှာ အမာရွတ်ကြီးနဲ့ ရုပ်ဆိုးအကျည်းတန်အောင် မွေးခဲ့တာလဲ၊ သူများ တွေလို ချောချောလှလှလေးဆို ဘယ်လောက်များကောင်းမလဲလို့ ၊ ကိုယ်နဲ့ ရွယ်တူချောတဲ့ လှတဲ့ မိန်းကလေးတွေမြင်ရင် အရမ်းအားကျတာပဲသိလား"

"အမေ့သမီးက ဒီလောက်ရုပ်ဆိုးကြီးမဟုတ်ပါဘူးကွယ်၊ စိတ်ကလေးကလှတော့ မျက်နှာမှာ ဟပ်ပြီး ပွင့်နေတာပါပဲ"

"အားတော့ငယ်မိတာပဲ အမေရယ်၊ သူများ တွေနဲ့ ယှဉ်သွားရင် ယောက်ျားလေးတွေက သမီးကိုကြည့်ကြတာ မဟုတ်ဘူး ၊ သူများ တွေကိုပဲ ကြည့်ကြတာ"

"အမယ်လေး၊ အမေ့သမီးက အဲဒါကိုအားငယ်တယ်ပေါ့၊ မသိတဲ့ သူတွေသာ ရုပ်အလှကိုကြည့်ကြိုက်ကြတာပါ၊ လှတာမက်ရင် ညစာခက်တတ်တယ်တဲ့ ၊ ဇွဲမာန်ကြည့်ပါလား၊ လှတဲ့ မိန်းမကြိုက်မိလို့ ကိုယ့်မြို့ကိုတစ်ခေါက်မှ တောင် ပြန်မလာနိုင်တော့ဘူး"

အမေပြောမှ ဇွဲမာန်ကို ခင်ဖူး ပိုပြီးသတိရသွားသည် ။ ဇွဲမာန်နှင့်က ဆယ်တန်းနှစ်အထိ အတူနေဖူးသည့် ငယ်သူငယ်ချင်းပါ။ နှစ်ယောက်သား တပူးတွဲတွဲဖြင့် သံယောဇဉ်လည်း ကြီးကြသည် ။ ဇွဲမာန်က သူမကို သူများ တွေက ရုပ်ဆိုးမ အကျည်းတန်မလို့ ခေါ်လျှင် လုံးဝမကြိုက် စလျှ

င် နောက်လျှင်တောင် ရန်ပြန်ပြီးလုပ်တတ်သူ။ နောက်တော့ ဆယ်တန်းဖြေပြီးကတည်းက ရန်ကုန်ကိုအလုပ်လုပ်ဖို့ ထွက်သွားခဲ့တာ ။ သူ့အိမ်ကမိသားစုက စီးပွားရေးမှ အဆင်မပြေဘဲ။

ဆယ်တန်းမအောင်တာမို့ အောင်စာရင်းလည်း လာမထုတ်တော့ဘဲ အကြာကြီး အဆက်အသွယ်ပြတ်သွားခဲ့သည် ။ နောက်နှစ်နှစ်လောက်ကြာသည့်အခါမှာ တော့ သူလက်ထပ်တော့မည့် အကြောင်း မိဘတွေကို လာပြောရင်းနှင့် သူမကိုလာတွေ့၏။ ဇွဲမာန်မိန်းမ ရန်ကုန်သူချောလိုက်တာ မပြောပါနှင့်တော့။ ဖုန်းထဲမှာ ပါလာသော ဓာတ်ပုံကိုပြတော့ အားကျမိလိုက်သည့်ဖြစ်ခြင်း။

ချမ်းလည်း ချမ်းသာ ချောလည်း ချောသည့် မိန်းမကိုရသော ဇွဲမာန်ကို ကံကောင်းလိုက်တာလို့ တွေးမိရင်းနှင့် သူမမျက်ရည်ပါဝဲမိသေးသည် ။ သံယောဇဉ်တွေက သူမရပ်ဆိုင်းလို့ အရောင်မပြောင်းခဲ့တာလားလို့ အားငယ်မိသွားခဲ့တာပါ။

"သမီး"

"ရှင် ... ရှင်အမေ"

"စကားပြောရင်းနဲ့ ငိုငံသွားလိုက်တာကွယ်၊ ဈေးကြိုဖို့ နောက်ကျဦးမယ်လေ သမီး"

"ဟုတ်ကဲ့ သွားတော့မှာ ပါအမေ၊ အဖေဦးလာရင် ထမင်းကြော်ခဲ့တယ်၊ ပဲပြုတ်လေးနဲ့ ကျွေးလိုက်နော်အမေ၊ ပြီးမှ ဆိုက်ကားနင်းဖို့ လွှတ်"

"အေးပါသမီးရယ်၊ ညည်းအဖေက ထမင်းကြမ်းမစားဘဲ မသွားပါဘူး၊ သမီးကြော်ပေးသွားတဲ့ ထမင်းကြော်ကို စားကိုစားလိုက်ရမှ ၊ ပြီးမှ ဆိုင်ကလက်ဖက်ရည်မသောက်ဘူး၊ မိန်းမဖျော်ပေးတဲ့ ကော်ဖီမစ်လေး

ကို ရေနွေးကြမ်းလေးနဲ့ ဇိမ်ခံသောက်ချင်သေးတာ"

"ဒါနဲ့ အမေ၊ ရန်ကုန်က ဦးလေးကို ဒီလကုန်ပိုက်ဆံလွှဲပေးလိုက်ဦးလေ၊ ကျန်းမာရေးမကောင်းဖြစ်နေတယ်ဆိုတော့ ငွေကလိုမှာ ပဲ"

"ဟုတ်တယ်၊ သူ့မိန်းမက ကလေးမမွေးတော့ ကိုယ်ခွဲလက်ခွဲက မရှိဘူး၊ အစ်ကိုလည်း ကျန်းမာရေးကောင်းတုန်းကတော့ ငွေရှာနိုင်ခဲ့ပါတယ်၊ မိန်းမက အသုံးမကျလို့ စုမိဆောင်းမိ မဖြစ်ခဲ့တာ၊ အခုလို ကျန်းမာရေးမကောင်းတော့ ငွေကလိုပြီပေါ့"

"ပြောမနေပါနဲ့ အမေရယ်၊ အမေမှာ လည်း ဒီအစ်ကိုတစ်ယောက်တည်းရှိတဲ့ ဟာကို၊ ကိုယ်ပေးနိုင်သလောက်ပေး၊ ထောက်ပံ့နိုင်သလောက် ထောက်ပံ့လိုက်ပါ၊ သမီးတို့ လည်း စားနိုင်သောက်နိုင်နေတာပဲ၊ ကုသိုလ်ကမှ နောင်ဘဝအတွက်ပါမှာ အမေရဲ့ "

"ဟုတ်ပါပြီရှင် အမေသမီး၊ သူတော်ကောင်းမလေးရဲ့ ၊ နောက်ဘဝကျရင် အမေသမီးလေး သူများ တွေထက်ချောပါလှပါစေ၊ ပြီးပြည့်စုံချမ်းသာတဲ့ သူဖြစ်ပါစေ၊ ဒီနေ့လည်း ဈေးရောင်းကောင်းပါစေတော်"

အမေဆုတောင်းသံအရှည်ကြီးကို နားထောင်ပြီး ခင်ဖူးကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက်မိသည် ။ ဒီဘဝအတွက် ဒီဆုတောင်းသံလေးနှင့်သာ ဖြေသိမ့်ရင်းဖြင့် ...။